

Криворізький ГЗКОР. Чий головний біль?

За великим рахунком має бути головним болем держави, адже це – державне підприємство, але власник давно відхрестився від проблем ДП «Дирекція ГЗКОР». Тому залишається головним болем тих, у кого на очах складалася сумнозвісна доля підприємства, яке, з розвалом Союзу, так і не стало багатообіцяючим комбінатом, який мав радикально поліпшити екологічну ситуацію Криворізького басейну. Тоді заради цієї мети пожертвували навіть десятками гектарів справді золотого чорнозему. А тепер ні підприємства, ні землі...

Не варто розповідати про те, у що перетворюється підприємство, яке не має плану розвитку, а відтак і перспективи, належного фінансування, елементарної уваги та зацікавленості власника. А пливати за течією – перспектива в нікуди.

Систематично переймається долею підприємства Федерація профспілок області, яка на прохання профкому п'ятий рік підряд ставить перед Мінекономрозвитку питання щодо врегулювання достатнього фінансування та збереження державного майна, проте позитивне рішення не приймається. Змінюються міністри, назви міністерств, а у відповідь надходять відписки, про те, що ось уже на порозі є інвестори, які погоджуються завершити будівництво комбінату. Але не склалося. Головна причина – наявність кількох співучасників будівництва. Об'єкт має міжнародний статус.

В черговий раз до ФПО звернувся профспілковий комітет з конкретним проханням – посприяти у вирішенні питання виділення необхідного додаткового фінансування ДП «Дирекція ГЗКОР» у 2020 році із Державного бюджету України для забезпечення погашення першочергових видатків з оплати праці та електроенергії. Відповідне Звернення ФПО адресувала Міністерству розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства. Станом на 7 грудня 2020 року прорахована очікувана заборгованість з погашення першочергових видатків до кінця року становить 7,3 млн. грн.

Справа в тому, що ЗУ «Про Державний бюджет України на 2020 рік» на фінансування підприємства за бюджетною програмою «Забезпечення життєдіяльності Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд» виділено 23,85 млн. грн., а розрахункова потреба підприємства – 78,67 млн. грн. І так щорічно. Різницю порахувати не складно. Хто покриє решту?

Виділений на 2020 рік обсяг фінансування не зміг покрити потребу коштів на виплату зарплати працівникам навіть при встановленні неповного робочого тижня (3 дні). На фоні постійно зростаючих соціальних стандартів (мінімальної зарплати), підвищення тарифів на електроенергію, цін на паливо, матеріали обмежений обсяг фінансування схожий на підніжку, яка передбачає болісне падіння. Тобто підприємство постійно знаходиться в зоні ризику припинення своєї діяльності. Виходить, легше похоронити живе, ніж реанімувати його - по цеглинці розібрати збудоване попереднім поколінням, ніж знайти застосування напівготовому виробництву.

Крім виконання своїх основних функцій, підприємство сьогодні є єдиним виробником і

Криворізький ГЗКОР. Чий головний біль?

Написав admin

Понеділок, 14 грудня 2020, 13:04 -

постачальником послуг водопостачання та водовідведення для Долинської, а це 20 тисяч населення. Обмежене фінансування ставить під загрозу виконання виробничої діяльності забезпечення технологічної та екологічної безпеки.

Варто зазначити, що у Долинській таки буде збудовано груповий водопровід за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку, і тоді підприємство точно зупиниться, адже плану його подальшої долі немає. А ситуація більш ніж критична, адже підприємство – це не лише виробництво, а й люди. Кілька сотень працівників залишаться без роботи, яку в Долинській знайти практично неможливо, без засобів до існування, без майбутньої пенсії...

ФПО закликала Мінекономрозвитку невідкладно розробити заходи щодо збереження трудових ресурсів та державного майна.